25/01/2021

Владика Кирило: Монашке заједнице су свјетлост свијету

Његово Преосвештенство Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички г. Кирило служио је 24. јануара 2021. године, у недељу по Богојављењу, на празник Преподобног Теодосија Великог, свету архијерејску Литургију у манастиру Подмаине у Будви.

Владика Кирило је рукоположио монаха те свете обитељи, Јосифа у чин ђакона по благослову Епископа будимљанско-никшићког и администратора Митрополије црногорско-приморске г. Јоаникија.

После читања јеванђељског зачала о одласку Христовом у Галилеју, сабранима се речима архипастирске поуке обратио Преосвећени Владика:

-Од тога тренутка почиње јеванђељска проповјед Господа Исуса Христа. И као што је почетак свијета била вода, тако је и Јордан почетак Јеванђеља, нове духовне светлости која обасјава наш духовни свијет, духовно спасење и живот. Крштењем Исуса Христа на Јордану Свети Јован Крститељ означио је уједно и вододјелницу два завјета Старога и Новога, а он је као последњи пророк Старога завјета показао на Новом завјету откровење. Свјетлост Јеванђеља, коју је Господ Исус Христос установио ријечима, али и дјелом, предао је својим апостолима ученицима.

Говорећи о првој хришћанској заједници, која је описана и у делима Светих апостола, Епископ буеносајрески је казао да у њој нечистиви лукави дух није имао места: -То се то не може остварити без дубље тајне везе коју једино Дух

Свети дарује и човјеку, као личности, и некој заједници. Та прва хришћанска заједница била једно срце и једна душа и као таква продужила се све до 4. вијека. У том периоду најстрашнијег гоњења хришћана утврђивао се хришћански истински дух који су посвједочили многобројни хришћани првих времена. Они су заиста били спремни у сваком тренутку, како то каже данашњи Апостол, на умирање за Христа и у буквалном смислу, чак су се неки, када нијесу могли на вријеме да се крсте, и крштавали, како се каже, у крви за исповједање хришћанске вјере, нагласио је Пресовећени.

-Онако како сад стојимо у Литургији тако ћемо бити и у Царству небеском, сви заједно око Господа, безбрижни од брига свијета, хранећи се само Његовим Светим ликом и благодаћу, као ангели Божји. И ако је света Литургија истинска пројава Царства небескога, може се рећи да је и општежиће истинска пројава ангелског живота – безбрижног живота одријешеног од свијета, поручио је Владика.

-Свети Теодосије је основао манастир и сабрао много ученика, а како су монашке заједнице тражиле нека правила понашања, ту су и настала прва правила о монашком животу. Монаџи су се у својим манастирима старали о чистити вјере јер су знали да без исправне вјере није могуће угодити Богу и да је то темељ духовног живота. У тој борби за чистоту вјере кључни допринос је дао монашко покрет и у том, али и у сваком другом периоду живота Цркве. Преподобни Теодосије, велики оснивач општежића, допринио је са својим монасима заштити чистоте вјере. Живио је непосредно у току и послије Халкидонског сабора, на којем је 451. године Света црква одбацила јерес монофизитизма, који је тврдио да Спаситељ Господ Исус Христос има само божанску природу, или да има једну природу. Свети оци су утврдили православно учење које говори да су у личности Исуса Христа сједињене божанска и човјечанска природа, које се нијесу помијешале или изгубиле једна у другој, него паралелно постоје у Његовој личности у једном узвишеном стању без гријеха, беседио је владика Кирило.

-Свети Теодосије не само да је вјеровао у то, него је говорио да ко одбацује четири Васељенска сабора заправо одбацује четири Јеванђеља. Због свога става је био прогањан и затваран од стране царева који су нагињали тој јереси. Упокојио се мирно у Господу 529. године, када је имао 105 година, у својој лаври која постоји и данас на територији данашњег Израиља и свједочи својом древношћу о тим првим идеалима монашкога и хришћанског живота, који се и до дан данас труде монаси да одрже. Наша света Црква помијесна, имајући свог подвигоположника Светога Саву, увијек је пројављивала

посебно монахољубље и старање о монашким заједницама. Свети Сава је прије свега био монах Светогорац, а затим све остало.. Увијек се старао о подизању и обнављању и помагању монашких заједница, казао је Преосвећени Епископ.

-Вјера, пост, молитва, туђиновање, послушност, која важи за монашку заједницу, треба да важи и за сваку другу хришћанску заједницу. Треба да понесемо тај Дух и у своје домове, зато Господ и Пресвета Богородица и Свети чувају монаштво да би оно било свјетлост свијету. Циљ монаштва је живот у благодатним енергијама божанства, без брига о овоме свијету. Без истинског дубинског сједињења с Богом и љубави према Богу, не може се имати ни истинска и дубинска љубав према своме ближњем. Монашке заједнице као свјетлост свијету остваривле су велики утицај на друштво, али и велике мисије у свијету. Нека би Господ наш Исус Христос, Пресвета Богородица, Свети Теодосије Велики, умножили, сачували, упутили на право монашко ткање наше манастире, да би они били увијек извор благодатне живе воде за све оне који им притичу жедни ријечи Божије и истинског примјера живљења у Богу у тим заједницама, да би и они понијели тај дух у своје породице и друштвено окружење. Сви хришћани су свети и призвани да буду свјетлост овоме свијету, да проносе тај идеал хришћанске заједнице да људи видећи наша добра дјела, прославе Оца нашега који је на небесима, поручио је Његово Преосвештенство Епископ буеносајресски и јужно-централноамерички г. Кирило.

spc.rs